

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23	Utgitt 16 desember	1940
Innhold.		Side
Forordn. om adgang til å anta særskilt oppkrever av skattetrekk ved større anleggsarbeider		679
Forordn. om vedtekter for Norges clearinginstitutt		680
Forordn. om skjønn i forbindelse med visse tiltak som berører fast eiendom		681
Forordn. om gjennomføring av arbeidstiltak i kampen mot arbeidsløsheten		682
Forordn. om autorisasjon av forhandlere av generatorved m.v.		686
Forordn. om endring av bestemmelsene om autorisasjon av rørgleggere i Kongsberg		687
Forordn. om behandling av gummi til motorvogner		687
Forordn. om tilleggsbestemmelser vedkommende rasjoneringen av gummiringer m. v. til motorkjøretøyer		689
Forordn. om plikt for ansvarshavende i det sivile luftverns til å innfinne sig til instruksjonsmøter		689
Forordn. om brige i stengingsvedtekta for utsalsstader i Bruvik		690
Forordn. om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser		690
Forordn. om bandtvang for hund når bufe beiter i Sør-Fron.		691
Forordn. om plikt til å avstå varer eller andre gjenstander ..		691
Forordn. om regulering av og bygningsvedtekter for et område Bispealmenningen — Nygata, Stavanger		691
Forordn. om regulering av og bygningsvedtekter for strøket Strømvig—Ramsvig, Stavanger		692
Forordn. om midlertidig avhjelp av husmangel i Steinkjer, Sparbu, Egge og Ogdal		693

Forordning. (Finansdepartementet.)

19 oktbr.

Regler om adgang til ved større ekstraordinære anleggsarbeider m. v. å anta særskilt oppkrever vedrørende skattetrekk.

§ 1. Fylkesmennene får fullmakt til, hver innen sitt distrikt, å anta særskilt oppkrever til å sørge for gjennomføring av skattetrekk, herunder forhåndstrekk, ved større ekstraordinære anleggsarbeider og byggearbeider.

§ 2. Når det er antatt særskilt oppkrever som nevnt i § 1, skal alle henvendelser til og fra arbeidsgiveren, herunder meldinger om inntaking i tjeneste og pålegg om og oppgjør for skattetrekk, sendes gjennom den særskilte oppkrever.

§ 3. Den særskilte oppkrever kan inntil særskilt pålegg eller annen forholdsordre vedkommende trekket for den enkelte lønnstaker innløper, pålegge arbeidsgiveren å foreta skattetrekk med 20 prosent av alle lønnsbeløp som utbetales.

19 oktbr. Det tilligger den særskilte oppkrever å treffe endelig bestemmelse om trekkprosenten vedkommende den enkelte lønns-taker, fritaking for trekk m. v.

§ 4. Arbeidsgiveren og vedkommende lønnstakere plikter å gi oppkreveren alle de opplysninger som denne finner nødvendige av omsyn til gjennomføringen av trekket. Oppkreveren kan forlange adgang til selv eller ved en hos ham ansatt tjenestemann å få gjøre seg kjent med arbeidsgiverens lønningsregnskap med vedlegg.

§ 5. Fylkesmannen fastsetter med departementets godkjenning instruks for oppkreveren, fastsetter lønnen for oppkreveren og mulig underordnet personale som tilsettes, samt gir nærmere regler om revisjon m. v.

Når fylkesmannen finner at ordningen med særskilt oppkrever ikke lenger er påkrevd, kan han bestemme at ordningen skal avvikles.

Departementet bestemmer i det enkelte tilfelle hvordan utgiftene til lønn til oppkreveren, kontorhold m. v. skal dekkes.

29 novbr. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

Vedtekter for Norges clearinginstitutt.

§ 1. Norges clearinginstitutt skal ha sitt sete i Oslo.

§ 2. Clearinginstituttet har til oppgave å foreta de retts-handler og andre forføyninger som i henhold til clearing- og bankavregningsavtaler påligger det ved avregning av betalingsforpliktelser, samt å vareta de rettigheter som tilkommer det like overfor utenlandske clearinginstitusjoner og nasjonalbanker.

Clearinginstituttet skal føre de enkelte clearingkonti, foreta overførslar og avregninger og forvalte de beløp som blir innbetalt til instituttet for regning av utenlandske clearinginstitusjoner og nasjonalbanker.

De konti som føres i Clearinginstituttet, forrentes ikke. Instituttet har rett til å oppkreve et clearinggebyr til dekning av sine omkostninger. Gebyrets størrelse fastsettes av Handelsdepartementet.

§ 3. Det i forordningen om opprettelse av Norges clearinginstitutt av 6 november 1940 nevnte Clearingråd oppnevnes av Handelsdepartementet, som bestemmer medlemmenes antall. Clearinginstituttets direktør har å forelegge for Clearingrådet alle clearingtekniske og andre spørsmål av prinsipiell art og skal holde Clearingrådet underrettet om instituttets arbeid, de forskjellige clearingers stilling m. v.

§ 4. Til å overvåke Clearinginstituttets forretninger oppnevner Handelsdepartementet blant Clearingrådets medlem-

mer et utvalg på 3 personer. Instituttets daglige virksomhet 29 novbr. ledes av en direktør med bistand av to kontorsjefer.

Clearinginstitutts direktør og kontorsjefer ansettes av Handelsdepartementet, som utferdiger instruks for dem. De øvrige funksjonærer ansettes av direktøren sammen med det foran nevnte kontrollutvalg. Disse ansettelse må godtas av Handelsdepartementet. Funksjonærenes lønn må godkjennes av Finansdepartementet.

§ 5. Clearinginstitutts forpliktes rettslig ved underskrift av en av de dertil berettigede funksjonærer sammen med en kontrasignatur, overensstemmende med Handelsdepartementets bestemmelse.

§ 6. Regnskapsåret løper fra 1 juli—30 juni. Ved utløpet av hvert kvartal skal instituttet sette opp en regnskapsoversikt, og ved regnskapsårets slutt et avsluttet årsregnskap med beretning om årets virksomhet. Revidert regnskap og beretning innsendes til Handelsdepartementet.

§ 7. Clearinginstitutts oppløsning skjer gjennom forordning av Handelsdepartementet. Den formue instituttet måtte ha ved oppløsningen, inngår i statskassen.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning om skjønn i forbindelse med 29 novbr. visse tiltak som berører fast eiendom.

§ 1. Krever tysk myndighet avstått rådighet over fast eiendom, kan eieren begjære skjønn over verdien av det som blir tatt.

Fører tysk tiltak ellers med seg skade på fast eiendom, kan eieren begjære skjønn over skaden. Dette gjelder ikke skade som skyldes krigshandling.

Skjønn kan også begjæres av Innenriksdepartementet.

For slike skjønn som bare er veiledende, gjelder bestemmelsene i skjønnsloven av 1 juni 1917 med de endringer som følger av denne forordning eller annen særskilt bestemmelse.

§ 2. Begjæres skjønn av annen enn Innenriksdepartementet, behandles ingen som motpart, men herreds- eller byretten skal underrette departementet om begjæringen. Departementet har rett til å opptre i saken og kan nedlegge påstander, føre bevis og annet.

§ 3. Antallet av skjønnsmenn skal være to. Utskytning finner ikke sted.

Forretningen berammes med en frist som fastsettes etter samråd med departementet (Sentralkontoret). Skjønnsbegjæringen meddeles saksøkte og partene innkalles på den måte bestyreren bestemmer. Når omstendighetene gjør det

29 novbr. ønskelig, kan bestyreren også bestemme at forretningen skal fremmes uten varsel til saksøkte.

§ 4. Blir det krevd skal verdsettelse foretas særskilt for bygninger, jord, skog og særlige tinglige rettigheter m. v.

Krever Innenriksdepartementet eller eier det, skal skjønnet istedenfor verdien eller skaden takser det årlige avsavn.

Skjønnet kan også forlanges avgitt under den forutsetning at skadelidte får annen bygning, jord, skog eller lignende som hel eller delvis erstatning.

Skjønnet kan forlanges avgitt alternativt etter § 1 eller nærværende paragrafs annet ledd.

§ 5. Overskjønn kan ikke forlanges.

§ 6. Statskassen bærer de utgifter som etter lovgivningen er forbundet med skjønnssaken. Utgifter til juridisk bistand erstattes ikke.

Skjønnet kan pålegge den private rekvirent helt eller delvis å bære omkostningene, dersom skjønnet finner at det på grunn av sakens ubetydelighet eller av andre særlige grunner var urimelig å begjære skjønn.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 29 november 1940.

Innenriksdepartementet.

H a g e l i n.

R. J. Fuglesang.

2 desbr. **Forordning om gjennomføring av arbeidstiltak i kampen mot arbeidsløsheten.**

Med hjemmel i § 3 i forordningen om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) er med samtykke fra Reichskommissar for de besatte norske områder gitt følgende forordning:

§ 1. Til gjennomføring av særlige arbeidstiltak og for å bekjempe arbeidsløsheten kan for inneværende termin 1940—41 av statsmidler nyttes inntil 40 mill. kroner.

Midlene kan nyttes til arbeider for statens regning eller til arbeider for regning av fylker, kommuner eller private, herunder samfunnsnyttige foreninger, når arbeidene er egnet for formålet. I første rekke kommer arbeider som utføres for kommunenes regning.

Støtte kan gis som tilskott, lån, garantier e. l.

Framstilling av handelsvarer eller utføring av slike arbeider som vil føre med seg konkurranse med private bør som regel ikke komme i betraktning.

§ 2. Hensikten med disse arbeidstiltak med statsstøtte er 2 desbr. først og framst å holde vinterarbeidsløsheten nede og dernest systematisk å bekjempe arbeidsløsheten. Ved gjennomføringen av arbeidstiltakene må det settes slike vilkår for støtte til de arbeider som blir utført av private eller entreprenører, at en eventuell fortjeneste for den som står for arbeidet blir holdt innen en sterkt begrenset ramme.

Arbeidet må i størst mulig utstrekning bli utført med menneskelig arbeidskraft, såfremt ikke særlige grunner tilsier bruk av maskiner eller hester og såfremt ikke bruken av menneskelig arbeidskraft i det enkelte tilfelle medfører en uforholdsmessig fordyrelse.

Det må i størst mulig utstrekning nyttes norske råstoffer og materialer når disse kan skaffes eller står til rådighet i en form som er tjenlig for formålet.

§ 3. Bare slike arbeider bør komme i betraktning som er egnet til å øke sysselsettingen av arbeidsløse og som tjener til å fremme samfunnsøkonomien.

Når det gjelder arbeid ved anlegg for samferdsel, bør anlegget tjene til å fremme en bedre og sikrere samferdsel eller være istandsettingsarbeid, ombyggingsarbeid eller fullføringsarbeid som bringer en verdiøkning eller som hindrer en eventuell verdireduksjon og som tjener til å redusere den arbeidsløshet som vinteren kan føre med seg.

§ 4. I de arbeider det her gjelder skal i regelen bare sysselsettes personer, og i første rekke forsørgere, som er blitt arbeidsløse uten egen skyld, og som forgjeves har meldt seg ved den offentlige arbeidsformidling for å få arbeid, og som ikke på annen måte kan skaffe seg det nødvendige til livsopphold.

Forordningen om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 og vedkommende forskrifter finner tilsvarende anvendelse på de arbeider det her gjelder.

§ 5. Som statsarbeider kommer i betraktning anlegg som helt eller vesentlig til vanlig blir å bekoste av staten og som antas å komme opp på et framtidig statsbudsjett. Det er følgende arbeider: Hovedveier, bygdeveier (også sjøbygdeveier) med statstilskott, bruer, havnearbeider, fyr- og merkearbeider, vannfall- og elektrisitetsarbeider, forbygnings- og senkningsarbeider, jernbanearbeider, bygging av ishus, fryse- og kjøleanlegg, offentlige bergverksarbeider o. l.

I første rekke skal komme i betraktning nyanlegg og større utbedringsarbeider. Også istandsettings- og kompletteringsarbeider på statens bygninger kan komme i betraktning.

2 desbr. § 6. Som kommunearbeider (også fylke) kommer i betraktning arbeider som til vanlig utføres helt eller delvis for kommunale midler, og som utføres uten annet statstilskott.

I første rekke skal komme i betraktning nyanlegg og større utbedringsarbeider, som f. eks. gate- og veiarbeider, skogkulturarbeider av enhver art, grunnforbedringsarbeider, grøfte- og ryddingsarbeider, oppryddingsarbeider i de ødelagte strøk. Også istandsettings- og kompletteringsarbeider på kommunale boliger og bygg kan komme i betraktning.

§ 7. Som private arbeider, herunder arbeider utført av samfunnsnyttige foreninger, kan følgende arbeider komme i betraktning: Bygging av grendeveier, grøftnings- og oppryddingsarbeider, hvortil det ikke på annen måte blir ytt stats- eller kommunetilskott eller godtgjørelse gjennom noen trygdeinnretning.

Under samme forutsetning kommer i betraktning nybygg av egne hjem og uthus på landet, særlig for land- og skogbruksbefolkningen.

Videre kommer i betraktning deling eller ombygging av hus, såfremt det derved oppnås nye beboelsesrom for andre personer, likeledes kommer i betraktning istandsettings- og kompletteringsarbeider på våningshus og uthus.

§ 8. For de ekstraordinære arbeider som innenfor rammen av denne forordning blir satt i gang i kommuner (og fylker) yter staten støtte slik:

- a. For gate- og veiarbeider, grunnforbedringsarbeider, skogkulturarbeider, utvidelsesarbeider, oppryddingsarbeider m. v., et tilskott på inntil kr. 2 pr. dag (8 timer) for hver beskjeftiget person som er tatt ut blant arbeidsløse gjennom den offentlige arbeidsformidling.
- b. For istandsettelses- og kompletteringsarbeider ved kommunale byggearbeider, som tilsammen medfører utgifter på mer enn kr. 1 000 gis et tilskott på inntil 30 % av de medgåtte lønningsbeløp.

I særlige tilfelle hvor det dreier seg om finansielt meget vanskelig stilte kommuner med meget stor arbeidsløshet, kan tilskottet forhøyes til: for a. inntil kr. 3 og for b. inntil 40 %.

§ 9. For private arbeider, herunder arbeider utført av samfunnsnyttige foreninger, kan staten yte støtte slik:

- a. For bygging av grendeveier, grøfte- og oppryddingsarbeider m. v. opp til kr. 2 pr. dag (8 timer) for hver beskjeftiget person som er tatt ut blant arbeidsløse gjennom den offentlige arbeidsformidling.
- b. For nybygg og fullføring av egne hjem og uthus på landet tilstås pantelån stort inntil kr. 1 500, som blir å tilbakebetale og forrente, etter to år med $\frac{1}{10}$ årlig og med

3 % rente p. å. Lånet må ligge innenfor 90 % av offentlig 2 desbr. verditakst. For tinglysing eller andre offentlige forretninger i samband med slike lån betales ikke gebyr til statskassen.

- c. For arbeider med deling eller ombygging av leiligheter, og for utvidelses- og istandsettingsarbeider som i alt medfører utgifter på mer enn kr. 500, og i særlige tilfelle mer enn kr. 200, kan gis et tilskott på inntil 30 % av de medgatte lønningsbeløp.

§ 10. For de stats- og kommunearbeider (også fylke) som er omhandlet foran og som utføres av arbeidsløse, må lønnen ikke overstige 80 % av normallønn for liknende arbeid i tilsvarende yrke, dog som regel ikke under kr. 4,50 pr. dag (8 timer) i daglønn for timelønt arbeid, og i akkord ikke under kr. 6 og som regel ikke over kr. 9 pr. dag (8 timer). Innenfor denne ramme blir lønnsvilkårene å fastsette i forhold til de lokale leveomkostninger og forsørgelsesbyrde, etter nærmere regler av Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd.

§ 11. Statsstøtte blir kun ytt i det omfang som de dertil tilstøtte midler gir adgang til og etter vilkår og regler som blir nærmere fastsatt. Ingen har rettskrav på å få støtte av statsmidler.

Sjefen for Sosialdepartementet eller den han gir fullmakt til, tar avgjerd i saker som gjelder denne forordning.

§ 12. Den som tilsetter kvinnelig hushjelp uten tidligere å ha sysselsatt noen sånn, eller som tilsetter flere enn før og derved bidrar til å minske arbeidsløsheten blant kvinner, tilståes en skattelettelse.

Nærmere regler om dette blir fastsatt av sjefen for Finansdepartementet ved særskilt forordning.

§ 13. Sjefen for Sosialdepartementet kan stille en del av de midler som er nevnt i § 1 til rådvelde for særlige tiltak når den virksomhet disse utøver på en effektiv måte motvirker arbeidsløshet. Han kan herunder samtykke i de lempninger i denne forordning og for øvrig sette slike vilkår som en effektiv bekjempelse av arbeidsløsheten gjør formålstjenlig.

Nærmere regler om gjennomføringen av denne forordning, herunder bl. a. om kontroll, blir gitt i særlige forskrifter av sjefen for Sosialdepartementet.

Oslo 2 desember 1940.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

2 desbr. **Forordning om autorisasjon av forhandlere av generatorved og generatortrekull og om godkjenning av utsalgssteder for sånt generatorbrensel.**

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte å avstå eller levere generatorved eller generatortrekull til forbruker uten at forhandler og utsalgssted er godkjent av Statens gassgeneratornemnd.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte å erverve generatorved eller generatortrekull fra forhandler eller utsalgssted som ikke har slik godkjenning.

Salg og kjøp mellom produsent og forbruker kan dog finne sted, når vedkommende produsent har samtykke fra Statens gassgeneratornemnd til sånt salg.

§ 2. Statens gassgeneratornemnd kan sette vilkår for å godkjenne forhandler eller utsalgssted eller for å tillate fortsatt drift, eller gi pålegg etter nemndas skjønn for å sikre en tilfredsstillende omsetning av generatorved eller generatortrekull.

Utsalgssteder for generatorved eller generatortrekull skal bære et standardisert skilt, hvis tekst, form og farge blir å fastsette av Statens gassgeneratornemnd.

Utsalgsstedene skal ha justert hektolitermål slik at kunden selv kan kontrollere målene.

På lett synlig sted skal det henges opp plakat som inneholder de fastsatte kvalitetskrav for generatorved og generatortrekull.

§ 3. Forhandlerne må til enhver tid finne seg i den kontroll som Statens gassgeneratornemnd bestemmer.

Statens gassgeneratornemnd kan inndra gitt godkjenning hvis nemnda finner at forhandler ikke overholder fastsatte vilkår eller pålegg eller for øvrig viser seg uskikket til å forestå salget, eller at utsalgssted er utilfredsstillende.

§ 4. Statens gassgeneratornemnd kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 5. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

§ 6. Denne forordning trer i kraft i hvert av landets fylker fra det tidspunkt Statens gassgeneratornemnd bestemmer at forordningen skal gjelde for fylket.

For forhandlere som ved ikraftttredelsen av forordningen 2 desbr. allerede driver slik omsetning som nevnt, kreves godkjenning ikke før 30 dager regnet fra ikraftttredelsen.

Oslo 2 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

2 desbr.

I de ved kongelig resolusjon av 27 januar 1933 fastsatte bestemmelser om meddelelse, varighet og opphør av bevilling til innen Kongsberg kommune å utføre rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Kongsberg vann- og kloakkvesen skal første ledd heretter lyde slik:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger med mindre han har ervervet håndverksborgerskap som rørlegger i Kongsberg, bestått en av formannskapet anordnet eksamen, har fylt 25 år og kan fremlegge attest for et hederlig liv. I særlige tilfelle kan bevilling gis selv om vedkommende ikke har fylt 25 år.

Forordning om behandling av gummi til motorvogner. 3 desbr.

§ 1. *Difinisjon.* Med motorvogn forstås i denne forordning det samme som bestemt i lov om motorvogner av 20 februar 1926 nr. 2 § 1, og med gummi det samme som i nevnte lov § 22, annet ledd er bestemt om automobilgummiringer.

§ 2. *Behandling av vognen, belastning og fart.* Eier eller kjører av motorvogn plikter å behandle gummien slik at den varer lengst mulig.

Vognens belastning skal avpasses etter gummiens fastsatte, normale bæreevne.

Vognens fart skal avpasses med sikte på å unngå urimeelig eller unødig slitasje. Ved kjøring på dårlig vei settes farten ned så langt forholdene tilsier. I svinger, ved igangsetting, bremsing og stans skal kjøringen tilpasses slik at gummien ikke unødig slurer mot underlaget.

§ 3. *Montering, felgdimensjoner og lufttrykk.* Eier eller kjører av motorvogn plikter å gjøre seg kjent med de regler for lufttrykket i ringene som bilringfabrikkene har oppstilt, og skal sørge for at trykket ikke synker under det anbefalte minimum.

Ved bruk av tvillingringer skal de minst slitte ringer alltid være montert ytterst.

3 desbr. Eier eller kjører plikter å gjøre seg kjent med de felgdimensjoner bilringfabrikkene har anbefalt for de ulike gummidimensjoner, og skal sørge for at de felgene vognen er utstyrt med, holder de anbefalte mål.

§ 4. *Parkering og bortsetting.* Ved lengre tids parkering av vognen bør det så vidt mulig sørges for at dekkene ikke utsettes for sterkt, direkte sollys. Reservehjul skal alltid holdes tildekket.

Ved lengre tids bortsetting skal vognen oppjekkes så dekkene står fritt. De skal herunder holdes oppumpet til halvparten av vanlig lufttrykk.

§ 5. *Vedlikehold og utbedring av skader.* Enhver skade i ringene, som det er mulig vil utvikle seg ved fortsatt kjøring, skal straks repareres. Kjøring med løse innlegg er forbudt (unntatt særlige slangebeskyttere i sammenhengende ring).

Så snart et dekk er slitt så meget at cordlagene (herunder støtfordelerlag) blir synlige, skal eieren sørge for at det straks blir avmontert og pålagt ny bane, hvis dekket for øvrig egner seg til banepålegging. Dette skal også gjøres, om banepålagt dekk etter forholdene ikke vil egne seg for den kjøring dekket har vært brukt i. I slike tilfeller kommer bestemmelsene i rundkrivelse nr. 22 av 8 august 1940 om innlevering av gummi til forhandler for videresalg etter bilsakkyndiges anvisning til anvendelse.

Ved omlegging av ringene skal felgene renses for rust og om nødvendig males. Er en felg skadet, skal den straks settes i stand.

Gal forhjulsstilling, bøyd bakaksel, ujevnt virkende bremsere eller andre feil ved vognen som kan virke til øket slitasje av dekkene, skal straks rettes.

§ 6. *Utfyllende bestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. *Straff og inndraging.* Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 3 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

3 desbr.

Tilleggsbestemmelser til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger.

§ 1. Eier av motorvogn med kjøretillatelse skal etter nærmere kunngjøring fra den bilsakkyndige sørge for å få innført i vognkortet fabrikasjonsnumrene på de dekk (inklusive tillatt reservedek), som vognen (vognene) er utstyrt med.

§ 2. Eier av nye eller brukte lastebildekk, bussdekk eller slanger, som ikke er i bruk eller has som tillatt reservegummi til vogner med kjøretillatelse, skal straks og senest innen 4 uker etter denne forordnings kunngjøring, tilby slik gummi til en av Direktoratet for industriforsyning godkjent bilgummiforhandler i det distrikt hvor vognen er registrert. Dekk og slanger som trenger reparasjon før de tas i bruk, skal tilbys til en forhandler som også er vulkanisør.

Kan ingen forhandler i en tilbudspliktigs distrikt overta tilbudt gummi skal bileieren, senest innen 5 uker etter forordningens kunngjøring, sende inn melding om tilbudspliktig gummi til Direktoratet for industriforsyning, som oppgir hvem bileieren kan tilby gummien til.

§ 3. Forhandler som har overtatt bilgummi etter denne forordning skal rapportere dette til Direktoratet for industriforsyning i første månedlige bilgummioppgave.

§ 4. Utlevering til forbruker av nye eller brukte lastebildekk, bussdekk eller slanger kan først finne sted etter at anvisningen fra den bilsakkyndige er forelagt for og frigitt av Direktoratet for industriforsyning.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning, og gi utfyllende bestemmelser.

§ 6. Straffe- og inndragningsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. bestemmelsene av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

4 desbr.

I medhold av lov nr. 3 av 10 juli 1936 om sivilt luftvern § 1 bestemmes at de ansvarshavende med stedfortredere skal være pliktige til å innfinne seg til instruksjonsmøter etter innkallelse innrykket i stedets aviser. Overtredelse av denne bestemmelse straffes i medhold av lov nr. 3 av 10 juli 1936 § 3 med bøter eller med fengsel i inntil 6 måneder.

4 desbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Hermed vert stadfest vedtak åt Bruvik heradstyre, Hordaland fylke, i møte 1 oktober 1940 om brigde i § 3 i den vedtekta som gjeld om stengingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 2 januar d. å.

Etter brigdet lyder § 3 så:

§ 3.

- A. Faste utsalsstader i Stamnes sokn og Bruvik sokn med undantak av Vaksdal skal med dei nedannemnde undantak på kvardagar vera stengde fra kl. 19 til kl. 9. Utsalsstader i Stamnes sokn kan likevel vera opne frå kl. 8. På laurdagar stengjast kl. 17,30. Dei siste 8 kvardagar fyre jolaftan kan det haldast ope til kl. 20. På kvardagar mellom jol og nyår stengjast kl. 17. Påskeaftan, pinseaftan og jolaftan stengjast kl. 16.
- B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengt.

5 desbr. **Forordning** om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3 annet ledd samt i samråd med de øvrige konstituerte statsråder fastsetter jeg følgende:

§ 1. Den alder da en tjenestemann i statens eller kommunens tjeneste plikter å gå av fra sin stilling fastsettes til 65 år, for så vidt det ikke for stillingen er fastsatt en lavere aldersgrense.

Bestemmelsen får også anvendelse på tjenestemenn som er ansatt før denne forordnings ikrafttreden.

§ 2. Fratreden på grunn av § 1 skjer ikke før vedkommende konstituerte statsråd i det enkelte tilfelle har truffet beslutning herom.

Blir det ikke truffet slik beslutning før tjenestemannen har fylt den alder som ellers er fastsatt som aldersgrense for stillingen, skal fratredelse skje på sistnevnte tidspunkt, hvis ikke motsatt bestemmelse blir truffet.

§ 3. Ved beregningen av de ytelser som er omhandlet i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 § 12, 1 b, § 13, 2 a første ledd og § 17, 1 a og b og dertil svarende bestemmelser i andre pensjonslover kan det med vedkommende statsråds samtykke ses bort fra bestemmelsen i § 1. Det samme gjelder med hensyn til utbetaling av oppsatt alderdomspensjon (§ 12 nr. 3).

Tjenestemenn som omfattes av denne forordning kan med 5 desbr. vedkommende statsråds samtykke gis samme pensjon som vedkommende pensjonskasse ville ha ytet dersom de var gått av ved den opprinnelig fastsatte aldersgrense. Kassens økede utgifter i anledning herav refunderes av statskassen.

Oslo 5 desember 1940.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

6 desbr.

Herved stadfestes vedtak av Sør-Fron herredstyre, Opland fylke, i møte 21 oktober 1940 om at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Bestemmelsen om bantvang skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter. Rene buhunder unntas fra bandtvang.

Forordning om plikt til å avstå varer eller andre gjenstander. 6 desbr.

§ 1. Når Forsyningsdepartementet av almene hensyn krever det, plikter enhver å avstå varer eller andre gjenstander til den departementet bestemmer.

Erstatning fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan bare kreves gjennomført mot konstant betaling av erstatningen eller mot betryggende sikkerhet for betaling.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

§ 2. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 6 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

9 desbr.

Herved stadfestes Stavanger bystyres vedtak i møte 30 oktober 1940 om regulering av gesimshøyder, indre byggelinjer og innkjørsler i området begrenset av Bispealmenningen—

9 desbr. Østervågkaien—sjøen—Skansegata — Nedre Holmegate—Østervåg—Nygata i Stavanger.

Samtidig stadfestes med noen endringer de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være tett. Den skal føres opp til de fastsatte gesimshøyder.

2. Arealet innenfor de indre byggelinjer, hvor det er regulert felles gårdsrom, må ikke bebygges, overbygges, oppdeles ved innhegninger eller belemres med opplag eller liknende. Det skal fra alle eiendommer være uhindret kjørbart adkomst til den felles innkjørsel.

3. Bebyggelsen tillates ikke anordnet slik at det blir adgang til inn- og utlasting av varer mot regulert gate eller kai.

4. De felles innkjørsler og gjennomkjørsler skal overbygges over en fri høyde av 4,3 m. Hvor det er gjennomkjørsel gjennom de smale kvartaler, kan det anordnes skillevegg på midten, trukket minst en meter inn fra gaten, hvor port anbringes. Port foran felles innkjørsel anbringes trukket minst en meter tilbake fra gate.

9 desbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes Stavanger bystyres vedtak i møte 30 oktober 1940 om regulering av strøket Strømvig—Ramsvig mellom Østre Ring og sjøen i Stavanger.

Samtidig stadfestes videre med en endring de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Før tomtesalg i et kvartal påbegynnes, skal utparsellerings- og generell bebyggelsesplan for det hele kvartal for såvidt det tilhører selgeren forelegges for byplanrådet til godkjennelse.

2. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig.

3. Det skal bare bygges ett våningshus på hver tomt.

4. Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{5}$ av sitt areal.

5. Våningshus skal ikke oppføres i større høyde enn for trebygninger bestemt. Bygnings minste avstand fra nabogrense skal være 4,0 m.

6. Uthus (garasje) bør oppføres på tomtens indre del. Det bør ikke ha større areal enn 30 m² og bare oppføres i en

etasje. Det må anordnes sånt forhold til våningshus og nabo- 9 desbr. hus, at det skapes en arkitektonisk helhetsvirkning.

7. Det hele areal skal være et rolig villastrøk; det må her ikke drives fabrikkvirksomhet eller liknende, som ved larm, røyk, lukt, støv etc. er forbundet med sanitære eller andre ulemper for beboerne. Husdyrhold og drift av forlystelses- eller bevertningslokaler er forbudt.

8. Butikk- eller handelsvirksomhet kan av byplanrådet tillates drevet fra eiendommer langs Østre Ring—Sandnes-gaten og for øvrig bare etter særskilt tillatelse av byplanrådet. Sånn virksomhet bør fortrinsvis henlegges til hjørnetomt.

9. I parkarealet langs sjøen kan kommunen anordne sånne innretninger som fremmer dette areals benyttelse som folkepark og offentlig badestrand som finnes hensiktsmessige.

10. Innhegning mot gate (vei eller passasje) skal i samme gate (vei eller passasje) utføres slik at det skapes et harmonisk hele. Naboer kan med bygningsrådets samtykke komme overens om helt eller delvis å sløyfe innhegning mellom sine eiendommer. Alle innhegninger må godkjennes av bygningsrådet.

11. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold, som står i strid med disse vedtekter.

12. Unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tilstedes av byplanrådet eller i tilfelle bygningsrådet, dog bare innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Stavanger.

13. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de av departementet stadfestede bygningsvedtekter for Stavanger.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

9 desbr.

Administrasjonsrådets bestemmelse av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Steinkjer, Sparbu, Egge, og Ogn dal herreder, Nord-Trøndelag fylke.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.